

Tento dokument je třeba brát jako dokumentační nástroj a instituce nenesou jakoukoli odpovědnost za jeho obsah

► **B**

NAŘÍZENÍ RADY (EHS, Euratom) č. 1553/89

ze dne 29. května 1989

o konečné jednotné úpravě vybírání vlastních zdrojů vycházejících z daně z přidané hodnoty

(Úř. věst. L 155 , 7.6.1989, s. 9)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
► M1	Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1026/1999 ze dne 10. května 1999,	L 126	1	20.5.1999
► M2	Nařízení Rady (ES) č. 807/2003 ze dne 14. dubna 2003	L 122	36	16.5.2003

Pozn.: Toto úplné znění obsahuje odkazy na evropskou účetní jednotku a/nebo ECU, které je třeba od 1. ledna 1999 chápat jako odkazy na euro – nařízení Rady (EHS) č. 3308/80 (Úř. věst. L 345, 20.12.1980, s. 1) a nařízení Rady (ES) č. 1103/97 (Úř. věst. L 162, 19.6.1997, s. 1).

NAŘÍZENÍ RADY (EHS, Euratom) č. 1553/89

ze dne 29. května 1989

o konečné jednotné úpravě vybírání vlastních zdrojů vycházejících z daně z přidané hodnoty

RADA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména na článek 209 této smlouvy,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství pro atomovou energii, a zejména na článek 183 této smlouvy,

s ohledem na rozhodnutí Rady 88/376/EHS, Euratom ze dne 24. června 1988 o systému vlastních zdrojů Společenství ⁽¹⁾, a zejména na čl. 8 odst. 2 uvedeného rozhodnutí,

s ohledem na návrh Komise ⁽²⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽³⁾,

s ohledem na stanovisko Účetního dvora ⁽⁴⁾,

vzhledem k tomu, že na základě svého článku 14 se nařízení Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 2892/77 ze dne 19. prosince 1977, kterým se provádí, s ohledem na vlastní zdroje vycházející z daně z přidané hodnoty, rozhodnutí ze dne 21. dubna 1970 o nahrazení finančních příspěvků členských států vlastními zdroji Společenství ⁽⁵⁾, ve znění nařízení (ESUO, EHS, Euratom) č. 3735/85 ⁽⁶⁾, uplatňuje po přechodné období končící 31. prosincem 1988;

vzhledem k tomu, že předpisy o konečné jednotné úpravě vybírání zdrojů vycházejících z daně z přidané hodnoty (dále jen „zdroje z DPH“) a podrobná prováděcí pravidla k těmto předpisům mají rovněž být použitelné ode dne 1. ledna 1989;

vzhledem k tomu, že by měla být zvolena výnosová metoda jako jediná konečná metoda pro stanovení základu zdrojů z DPH, protože tato metoda je spolehlivá a již používaná většinou členských států;

vzhledem k tomu, že ustanovení nařízení (EHS, Euratom, ESUO) č. 2892/77 mohou být zachována s výjimkou těch, která již nejsou nezbytná nebo která by měla být na základě získaných zkušeností změněna;

vzhledem k tomu, že zkušenosti získané při uplatňování postupů pro opravu výkazů ukázaly potřebu vyjasnění oblasti jejich působnosti tím, že se upřesní, že se vztahují obecně na všechny opravy;

vzhledem k tomu, že členské státy musí poskytnout Komisi informace o postupech, které používají při registraci osob podléhajících dani a při vyměřování a vybírání DPH, a informace o podrobnostech a výsledcích svých kontrolních systémů v oblasti DPH; že by Komise a příslušný členský stát měly společně posoudit, zda lze uvažovat o zdokonalení těchto postupů z hlediska zvýšení jejich účinnosti; že by Komise měla každé tři roky vypracovat zprávu o postupech používaných členskými státy a o jakýchkoli navrhovaných zdokonaleních;

s ohledem na pravomoci Účetního dvora podle článku 206a Smlouvy o EHS a článku 180a Smlouvy o Euratomu,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

⁽¹⁾ Úř. věst. L 185, 15.7.1988, s. 24.

⁽²⁾ Úř. věst. C 128, 17.5.1988, s. 4 a Úř. věst. C 15, 19.1.1989, s. 11.

⁽³⁾ Úř. věst. C 309, 5.12.1988, s. 30.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 191, 20.7.1988, s. 3.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 336, 27.2.1977, s. 8.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 356, 31.12.1985, s. 1.

HLAVA I

Obecná ustanovení*Článek 1*

Zdroje z DPH se vypočtou uplatněním jednotné sazby stanovené v souladu s rozhodnutím 88/376/EHS, Euratom na základ stanovený podle tohoto nařízení.

HLAVA II

Oblast působnosti*Článek 2*

1. Zdroje z DPH se stanoví ze zdanitelných plnění uvedených v článku 2 směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně ⁽¹⁾, naposledy pozměněné směrnicí 84/386/EHS ⁽²⁾, s výjimkou plnění osvobozených od daně podle článků 13 až 16 uvedené směrnice.

2. Pro účely odstavce 1 se při stanovení zdrojů z DPH přihlédne k

- plněním, na která se podle čl. 28 odst. 2 směrnice 77/388/EHS vztahuje osvobození od daně s vrácením daně zaplacené na předchozím stupni,
- plněním, u kterých členské státy pokračují ve zdaňování podle čl. 28 odst. 3 písm. a) směrnice 77/388/EHS,
- plněním, u kterých členské státy pokračují v osvobození od daně podle čl. 28 odst. 3 písm. b) směrnice 77/388/EHS,
- plněním, která jsou zdaňována za základě možnosti volby poskytnuté osobám podléhajícím dani členskými státy podle čl. 28 odst. 3 písm. c) směrnice 77/388/EHS.

3. Odchylně od odstavce 1 mohou členské státy nepřihlédnout pro účely stanovení zdrojů z DPH k plněním osob podléhajících dani, jejichž roční obrat určený v souladu s pravidly stanovenými v čl. 24 odst. 4 směrnice 77/388/EHS nepřesahuje 10 000 ECU přepočtených na národní měnu podle průměrného kurzu za daný rozpočtový rok; členské státy smějí zaokrouhlit nahoru nebo dolů až o 10 % částky, které jsou výsledkem tohoto přepočtu.

HLAVA III

Metoda výpočtu*Článek 3*

Pro určitý kalendářní rok, aniž jsou dotčeny články 5 a 6, se základ zdrojů z DPH vypočte vydělením celkového čistého výnosu DPH vybraného členským státem během tohoto roku sazbou DPH uplatňovanou v tomto roce.

Je-li ve členském státě uplatňována více než jedna sazba DPH, vypočte se základ zdrojů z DPH vydělením celkového vybraného čistého výnosu DPH váženou průměrnou sazbou DPH. V takovém případě vypočte členský stát váženou průměrnou sazbou na čtyři desetinná místa společnou metodou vymezenou v článku 4. Tato vážená průměrná sazba se vyjádří v procentech.

Článek 4

1. K výpočtu váhy různých sazeb, jak je uvedeno v článku 3, rozdělí členský stát podle uplatněné sazby DPH všechna plnění, které jsou zdanitelná podle jeho vnitrostátních právních předpisů a která neoprav-

⁽¹⁾ Úř. věst. L 145, 13.6.1977, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 208, 3.9.1984, s. 58.

▼B

ňují zákazníka k odpočtu DPH, s přihlédnutím k článku 17 směrnice 77/388/EHS, a dále vlastní spotřebu zemědělců podléhajících daňovému paušálu a jejich přímé prodeje konečným spotřebitelům.

Pro účely tohoto výpočtu se použijí sazby DPH, které v souladu s odstavcem 7 ovlivňují výnos DPH vybraný v příslušném roce.

Plnění, na která se podle čl. 28 odst. 2 směrnice 77/388/EHS vztahuje osvobození od daně s vrácením daně zaplacené na předchozím stupni, se považují za zdanitelná plnění s nulovou sazbou daně.

2. Rozdělení podle sazby DPH se použije na následující kategorie, jestliže se na ně vztahuje neodečitatelná DPH:

- konečná spotřeba domácností včetně vlastní spotřeby zemědělců podléhajících daňovému paušálu a jejich přímé prodeje konečným spotřebitelům,
- mezispotřeba soukromých neziskových organizací a veřejné správy,
- mezispotřeba ostatních sektorů,
- hrubé kapitálové investice soukromých neziskových organizací a veřejné správy,
- hrubé kapitálové investice ostatních sektorů,
- upravené a neupravené stavební pozemky, jak jsou vymezeny v čl. 4 odst. 3 písm. b) směrnice 77/388/EHS,
- plnění týkající se zlata kromě zlata pro průmyslové účely

uskutečněné na území uvedeném v článku 3 směrnice 77/388/EHS pro daný členský stát.

3. Pro účely rozdělení konečné spotřeby podléhá vlastní spotřeba zemědělců podléhajících daňovému paušálu a jejich přímé prodeje konečným spotřebitelům sazbě rovnocenné uplatnění na vstupu.

4. Rozdělení plnění podle statistických kategorií se provede za pomoci údajů převzatých z národních účtů vypracovaných v souladu s Evropským systémem integrovaných hospodářských účtů (ESA). Při výpočtu základu vlastních zdrojů z DPH pro daný rozpočtový rok se vychází z národních účtů vztahujících se k předposlednímu roku před rozpočtovým rokem.

Členskému státu může být postupem podle článku 13 povoleno použít údaje týkající se jiného roku, který nesmí předcházet pátému roku před daným rozpočtovým rokem.

5. Pro účely identifikace plnění podléhajících neodečitatelné DPH a pro účely rozdělení podle sazby DPH smějí členské státy vycházet z údajů převzatých z doplňkových zdrojů k ESA, které je možno přizpůsobit tomuto systému, tzn. v první řadě z vnitřních národních účtů, pokud obsahují nezbytné rozdělení, a není-li tomu tak, z jakéhokoliv jiného vhodného zdroje.

6. Ke stanovení váhy každé sazby výpočtou členské státy poměr mezi hodnotou plnění, na které se sazba vztahuje, a celkovou hodnotou všech plnění.

7. Změní-li členský stát sazbu DPH vztahující se na všechna nebo některá plnění anebo daňovou úpravu pro určitá plnění způsobem, který ovlivní vybírané výnosy DPH, vypočte novou váženou průměrnou sazbu. Nová vážená průměrná sazba se použije na výnosy odvozené z uplatnění pozměněné sazby nebo daňové úpravy.

Odchylně od prvního pododstavce mohou členské státy vypočítat jedinou váženou průměrnou sazbu. Pro tento účel se plnění, pro něž byla pozměněna sazba nebo daňová úprava, přiřadí ke starým a novým sazbám nebo staré a nové úpravě poměrným dílem, přičemž se přihlédne k průměrné době mezi vstupem nové sazby nebo úpravy v platnost a výběrem příslušných výnosů vypočtené za celý daný rok. Tato průměrná doba může být zaokrouhlena na celý měsíc.

Článek 5

1. Pro účely článku 3 přičtou členské státy případně k vybraným výnosům částku odpovídající celkové DPH, která by byla vybrána, kdyby nebyl použit režim odstupňované daňové úlevy podle čl. 24 odst. 2 směrnice 77/388/EHS.

2. Výnosy vybrané členským státem se opraví, jestliže procentní sazba paušální náhrady stanovená podle čl. 25 odst. 3 směrnice 77/388/EHS, která se vztahuje na plnění uskutečněná zemědělci podléhajícími daňovému paušálu, neodpovídá procentní sazbě DPH na vstupu, která byla skutečně uplatněna na tato plnění s výjimkou těch, která se vztahují k vlastní spotřebě a přímým prodejem konečným spotřebitelům v průběhu daného roku. Výše opravy se rovná rozdílu obou procentních sazeb.

Článek 6

1. Pro účely použití čl. 2 odst. 1 na plnění uskutečňovaná osobami podléhajícími dani, jejichž roční obrat přesahuje 10 000 ECU, ale na které se vztahuje osvobození od daně podle čl. 24 odst. 2 směrnice 77/388/EHS, a na případy zmíněné v odstavci 2 stanoví členské státy základ zdrojů z DPH na základě přiznání, která jsou povinny podat osoby podléhající dani podle článku 22 zmíněné směrnice, nebo není-li takové přiznání nebo neobsahuje-li potřebné údaje, na základě vhodných údajů, jako jsou jiná daňová přiznání, obchodní účetnictví nebo úplné statistické řady.

2. Pro účely použití čl. 2 odst. 2 druhé, třetí a čtvrté odrážky

- na plnění, jejichž seznam je uveden v příloze E směrnice 77/388/EHS a u nichž členské státy pokračují ve zdaňování podle čl. 28 odst. 3 písm. a) zmíněné směrnice, vypočtou členské státy základ zdrojů z DPH, jako by tato plnění byla osvobozena od daně,
- na plnění, jejichž seznam je uveden v příloze F směrnice 77/388/EHS a u nichž členské státy pokračují v osvobození od daně podle čl. 28 odst. 3 písm. b) zmíněné směrnice, vypočtou členské státy základ zdrojů z DPH, jako by tato plnění byla zdaněna,
- na plnění uvedená v bodu 1 písm. a) přílohy G směrnice 77/388/EHS, která jsou zdaněna na základě možnosti volby, kterou poskytují osobám podléhajícím dani členské státy podle čl. 28 odst. 3 písm. c) zmíněné směrnice, vypočtou členské státy základ zdrojů z DPH, jako by tato plnění byla osvobozena od daně.

3. Postupem podle článku 13 může být členskému státu povoleno

- buď nepřihlížet při výpočtu základu zdroje z DPH
 - a) k jedné nebo více kategoriím plnění, jež jsou uvedena v přílohách E, F a G směrnice 77/388/EHS a na které se vztahuje odstavec 2 tohoto článku;
 - b) k částce odpovídající dani, která by byla vybrána, kdyby nebyl použit režim odstupňované daňové úlevy podle čl. 24 odst. 2 směrnice 77/388/EHS,
- nebo vypočíst základ zdrojů z DPH v případech zmíněných v písmenech a) a b) přibližným odhadem,

pokud by přesný výpočet základu zdrojů z DPH zřejmě vedl k administrativní zátěži, která by nebyla odůvodněná vzhledem k dopadu dotýkajících plnění na celkový základ zdrojů z DPH tohoto členského státu.

4. Využijí-li členské státy čl. 17 odst. 6 druhý pododstavec a čl. 17 odst. 7 směrnice 77/388/EHS k omezení uplatnění práva na odpočet, může být základ vlastního zdroje z DPH stanoven, jako by uplatnění práva na odpočet nebylo omezeno.

Předchozí pododstavec se použije s ohledem na čl. 17 odst. 6 druhý pododstavec směrnice 77/388/EHS pouze na nákup ropných produktů a osobních automobilů v míře, ve které jsou použity pro výdělečné účely, a na výdaje týkající se pronájmu a nájmu, údržby a oprav těchto automobilů.

▼B

5. Přiznává-li členský stát vrácení daně členským státem podle článku 6 směrnice Rady 69/169/EHS ze dne 28. května 1969 o harmonizaci právních a správních předpisů týkajících se osvobození od daní z obratu a spotřebních daní při dovozu v rámci mezinárodního cestovního ruchu ⁽¹⁾, naposledy pozměněné směrnicí 89/194/EHS ⁽²⁾, odečte se případně zdanitelná výše plnění, k nimž se váže toto vrácení, od základu zdrojů z DPH.

HLAVA IV

Ustanovení o účetnictví a poskytování vlastních zdrojů

Článek 7

1. Členské státy zašlou Komisi do 31. července výkaz celkové výše základu zdrojů z DPH pro předchozí kalendářní rok vypočtený podle článku 3, na který má být uplatněna sazba uvedená v článku 1.
2. Tento výkaz obsahuje všechny údaje použité ke stanovení základu, které jsou požadovány pro kontrolu podle článku 11. Samostatně se uvede základ vyplývající z plnění uvedených v článku 5 a čl. 6 odst. 1 až 4.
3. Ke stanovení základu se použijí nejčerstvější údaje, které jsou dostupné v době zpracování výkazu.

Článek 8

Členské státy zašlou Komisi do 15. dubna každého roku předběžný odhad základu zdrojů z DPH pro následující rozpočtový rok.

Článek 9

1. Veškeré opravy z jakéhokoli důvodu ve výkazech uvedených v čl. 7 odst. 1 pro předchozí rozpočtové roky se provádějí na základě dohody mezi Komisí a příslušným členským státem.

Nedá-li členský stát souhlas, přijme Komise po opakovaném prošetření věci opatření, která bude považovat za nutná pro správné použití tohoto nařízení.

Veškeré opravy se začlení do souhrnných výkazů k 31. červenci, které změní předchozí výkazy pro dané rozpočtové roky.

2. Žádné další opravy nesmějí být v ročním výkazu podle čl. 7 odst. 1 provedeny po 31. červenci čtvrtého roku následujícího po daném rozpočtovém roce, pokud se netýkají bodů, které před uplynutím této lhůty oznámila Komise nebo dotyčný členský stát.

HLAVA V

Ustanovení o kontrole

Článek 10

1. Členské státy uvědomí Komisi do 30. dubna každého rozpočtového roku o řešeních a jejich změnách, které navrhuji přijmout ke stanovení základu zdrojů z DPH pro každou z kategorií plnění uvedených v článku 5 a čl. 6 odst. 1 až 4, přičemž případně označí povahu údajů, které považují za vhodné, a předběžný odhad hodnoty základu pro každou z těchto kategorií plnění.

Do 30 dnů předá Komise ostatním členským státům zmíněné informace, které obdrží od jednotlivých členských států.

2. Komise prošetří postupem podle článku 13 navrhovaná řešení a jejich změny.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 133, 4.6.1969, s. 6.

⁽²⁾ Úř. věst. L 73, 17.3.1989, s. 47.

▼B*Článek 11*

1. Pokud se jedná o zdroje z DPH, provádí Komise kontroly v součinnosti s příslušnými orgány členských států. V průběhu těchto kontrol se Komise zejména přesvědčí, že byly řádně provedeny operace k centralizaci vyměřovacího základu a stanovení vážené průměrné sazby uvedené v člancích 3 a 4 a že vybraná celková čistá daň z přidané hodnoty byla správně stanovena; přesvědčí se rovněž, že byly použity vhodné údaje a že výpočty provedené ke stanovení výše zdrojů z DPH vyplývajících z plnění uvedených v článku 5 a čl. 6 odst. 1 až 4 byly v souladu s tímto nařízením.

▼M1**▼B**

3. Po kontrolách uvedených v odstavci 1 se opraví roční výkaz pro daný rozpočtový rok, jak je uvedeno v článku 9.

Článek 12

1. Členské státy poskytnou Komisi informace o postupech, které používají při registraci osob podléhajících dani a při vyměřování a vybírání DPH, a informace o podrobnostech a výsledcích svých kontrolních systémů v oblasti DPH.

2. Komise posoudí společně s příslušným členským státem, zda lze uvažovat o zdokonalení těchto postupů z hlediska zvýšení jejich účinnosti.

3. Komise každé tři roky vypracuje zprávu o postupech používaných členskými státy a o všech navrhovaných zdokonaleních.

Komise předloží tuto zprávu Evropskému parlamentu a Radě poprvé do 31. prosince 1991.

Článek 13

1. Výbor uvedený v článku 20 nařízení (EHS, Euratom, ESUO) č. 1552/89 ⁽¹⁾ (dále jen „výbor“) pravidelně posuzuje z podnětu Komise nebo na žádost členského státu otázky týkající se uplatňování tohoto nařízení.

2. Členské státy žádající o povolení podle čl. 4 odst. 4 nebo čl. 6 odst. 3 zašlou své žádosti Komisi co nejdříve, nejpozději do 30. dubna rozpočtového roku, od kterého má povolení platit.

Zástupci Komise předloží návrh rozhodnutí výboru co nejdříve, nejpozději do 31. prosince rozpočtového roku.

3. Z podnětu Komise nebo na žádost členského státu posoudí výbor řešení zmíněná v článku 10.

Vysloví-li výbor po posouzení stanovisko odlišné od zamýšleného řešení, předloží zástupce Komise výboru návrh rozhodnutí co nejdříve, nejpozději do 31. prosince rozpočtového roku, od kterého má být toto řešení používáno.

▼M2

4. Odkazuje-li se na tento článek, použijí se články 3 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES ⁽²⁾.

▼B

5. Nejpozději 60 dnů ode dne, kdy výbor zaujme stanovisko, přijme Komise rozhodnutí a sdělí je členským státům.

▼M2

6. Výbor přijme svůj jednací řád.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 155, 7.6.1989, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

▼B

HLAVA VI

Závěrečná ustanovení*Článek 14*

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Je použitelné ode dne 1. ledna 1989.

Nepoužije se však na vypracování ani opravu výkazů základu zdrojů z DPH pro léta před rokem 1989, které byly vypracovány v souladu s nařízením (EHS, Euratom, ESUO) č. 2892/77, jež zůstává použitelné ve vztahu k dotyčným výkazům.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.